

Zăpada magnoliei

Alexfirta

ZĂPADA MAGNOLIEI

ALEXANDRA FIRIȚĂ

Zăpada magnoliei va topi deșertul
așternut în sufletul lumii
și-n ceas de-nturnare spre brazdă
sămânța va irumpe-n lumină
mugurii celui de-al treilea timp,
în care mieii vor veni să îmbucure tăcerea
ce s-a așternut peste trecutul veac,
stau să nască cea frunză șopotitoare
cea răcoare aromitoare de noi universuri
și ceruri noi ce deschde-vor brațe de lumi
neștiute lumii în decadentă
revărsa-vor ploi stelare în venele colabate
ale pământului
fauni treziți din vâltoarea diformă a visului
vor cânta simfonia renașterii
din grotele nepăsării se vor scurge
acei vanitoși burbioni ce făceau să putrezească
până și amintirea ultimului Crist.
Dalbe zapezile de petale în balansul
timpului nealterat de corecții filozofice
vor ascunde încă o dată adevăruri dureroase
despre dezumanizare
cu ochi exoftalmici greii pământului
vor desluși legile universului
unde libertatea are valoare absolută
și nu trebuie perimată și nici permutată.
Se vor topi până și ultimii ghețari ai deșertăciunii
și plecați până în talpa pământului
zeii surogat se vor îmbrânci la porta Stixului
pentru un bănuț datorat lui Caron.
Tace magnolia gatită
cum o dalbă mireasă în fața altarului
așteaptă supusă cuvântul profetic al infloririi.
Mieii născuți de curând trec frontiera
dintre universuri și vin să pască
imașul din deșertul nevirtual al facerii lumii.
Din cearcănul vânat al luminii
Universul își adapă veșnicia.